

РУП «Институт недвижимости и оценки» извештае о повторном открытом аукционе по продаже имущества должника, комплекса зданий насосной станции Сигма 1, Минская обл., Червенский район, Смолевичский с/с, аг. Заполье

Лот №1. Капитальное строение с инв. №615/С-34600. Насосная станция Сигма 1. Составные части — пристройка; назначение — здание специализированное сельскохозяйственного назначения; г.п. — 1979; этажность — 1; общая площадь — 214,5 кв. м; фундамент — кирпичный; стены наружные и внутренние — кирпичные; перекрытия — ж/б; крыша — шиферная; полы — бетонные; проемы — деревянные; внутренняя отделка — оштукатурено, окрашено; инженерное оборудование — нет; вентиляция — естественная.

Начальная цена продажи — 39 606,66 бел. руб. Задаток — 3 960,00 бел. руб. Шаг аукциона — 5%

Лот №2. Капитальное строение с инв. №615/С-34599. Склад насосной станции. Назначение — здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ; г.п. — 1989; этажность — 1; общая площадь — 338,5 кв. м; фундамент — кирпичный; стены наружные и внутренние — кирпичные, блочные; перегородки — кирпичные; перекрытия — ж/б; крыша — совмещенная с рулонным покрытием; полы — нет; проемы дверные — металлические; инженерное оборудование — нет; вентиляция — естественная.

Начальная цена продажи — 32 390,24 бел. руб. Задаток — 3 230,00 бел. руб. Шаг аукциона — 5%

Лот №3. Капитальное строение с инв. №615/С-34598. Контра насосной станции. Составные части — сарай; назначение — здание административно-хозяйственное; г.п. — 1981; этажность — 1; общая площадь — 56,4 кв. м; фундамент — кирпичный; стены наружные и внутренние — кирпичные; перегородки — кирпичные; перекрытия — ж/б; крыша — шиферная; полы — бетонные, плитка; проемы оконные — деревянные, ст. блоки; проемы дверные — деревянные; наружная отделка — оштукатурено; внутренняя отделка — оштукатурено, облиц. плиткой; инженерное оборудование — нет. Вентиляция — естественная.

Начальная цена продажи — 6 172,92 бел. руб. Задаток — 610,00 бел. руб. Шаг аукциона — 5%

СВЕДЕНИЯ О ЗЕМЕЛЬНОМ УЧАСТКЕ

Лоты №1, №2 и №3 расположены на земельном участке с кадастровым номером 625883500001001184. Адрес: Минская обл., Червенский район, Смолевичский с/с, аг. Заполье. Пл. 0,7427 га. Назначение — земельный участок для обслуживания конторы, склада, насосной станции «Сигма — 1». На праве постоянного пользования.

Ограничения (обременения) прав на земельный участок: водоохранная зона реки Волма, пл. 0,7427 га; прибрежная полоса реки Волма, пл. 0,0300 га; зона санитарной охраны водных объектов, используемых для питьевого водоснабжения (первый пояс водозабора «Водопой»), пл. 0,7427 га; охранная зона линий электропередачи напряжением свыше 1000 вольт, пл. 0,2400 га. На земельном участке находятся иные объекты, не выставяемые на аукцион. Переход права на земельный участок осуществляется в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь.

Переход права на земельный участок осуществляется в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь

УСЛОВИЯ

- Победитель аукциона либо в случае, если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в аукционе подано только одним участником, и он согласен приобрести Объекты по начальной цене, увеличенной на 5% (пять процентов) (Претендент на покупку), обязан оплатить полную стоимость приобретенного на аукционе имущества не позднее 20 (двадцати) рабочих дней с момента подписания протокола аукциона.
- Победитель аукциона (Претендент на покупку) обязан возместить Организатору аукциона стоимость затрат на организацию и проведение открытого аукциона на основании счета-фактуры в течение 3 (трех) банковских дней с момента подписания протокола о результатах аукциона.
- Переход права собственности на приобретенные на аукционе Объекты недвижимости, имущество должника, осуществляется в соответствии с законодательством Республики Беларусь.
- На Претендента на покупку распространяются правила и условия, установленные законодательством Республики Беларусь для Победителя аукциона

Аукцион состоится 21.09.2017 г. в 14.00 по адресу: Республика Беларусь, г. Минск, ул. Комсомольская, 11, каб. 4

Порядок оформления участия в аукционе содержится на сайте Организатора аукциона ino.by. **Задаток перечисляется на р/с BY21BPSB30121543370109330000 в ОАО «БПС-Сбербанк», 220004, г. Минск, ул. Кальварийская, д. 4а, ВИС банка BPSB2X.**

Получатель — РУП «Институт недвижимости и оценки», УНП 190055182. Назначение платежа: задаток для участия в аукционе по продаже имущества (Лот №___), проводимом 21.09.2017 (Борисовский МРО).

Организация и проведение аукциона, а также оформление и регистрация сделки осуществляются в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь.

Заявления на участие и необходимые документы принимаются в г. Минске, ул. Комсомольская, 11, каб. 7 в рабочие дни с 8.30 до 12.00, с 13.30 до 16.00. Окончание приема заявлений — 19.09.2017 в 11.00.

Все желающие могут предварительно ознакомиться с Объектами аукциона. Контактное лицо для осмотра Объектов: 8-(029)-360-14-91, 8-(029)-695-33-84

Контакты организатора аукциона:
8 (017) 306-00-57, 8 (029) 550 09 52, 8 (029) 550 09 59,
8 (029) 356-90-03 • www.ino.by • torgi@ino.by

■ Хто каго?

«ПАСЛЯ ЧАРКІ НЕЯК ДЗІМУ Захацелася экстрэму...»

Што было — было, прычым так даўно, што гэтую гісторыю можна расказаць яшчэ раз. На Віцебшчыне ў адной сямейцы двое хлапцоў-падшыванцаў расло. Бацька ім матацыкл справіў за добрую вучобу, але не новы, відаць, бо хлопцы на ім не толькі па ваколіцах гойсалі, але і рамантавалі...

У той дзень разабралі рухавік, прамылі ўсе дэталі ў бензіне, сабралі назад і паехалі б катацца, але ж трэба было недзе бензін той дзець... Нічога лепшага не прыдумалі: занеслі яго ў прыбірально, вылілі і пакацілі... У гэты час дадому бацька вярнуўся і перш чым пайсці ў хату, збочыў у маленькі домік за лазню — прысеў там, закурывіў, кінуў запалку за спіну...

Выбух яшчэ той быў! Курца аж на дрэва закінула!.. Ззаду ўзнялося полымя... Добра, што ратавальнікі паблізу былі — умомант прымчаліся! Лазню патушылі, пацярпелага завезлі ў бальніцу. І ўжо там усе хворыя пайшлі яму спачуваць: маўляў, ты такіх месца сабе падсмаліў, бедны... «Ды не, людцы добрыя, — пярэчыў ім дзядзька, — яне бедны, мне нават пашчасціла, можна сказаць! А бедным я быў бы, калі б... кручок на дзверы накінуў. Тады б галаву прыйшлося лячыць, а тое месца нідзе не дзецца — хутка заживе».

Так яно ці не так, могуць адказаць прафесійныя лекары. Усе ж астатнія — у прыватнасці, удзельнікі конкурсу на лепшы подпіс да здымка (гл. фота ўверсе) — хіба паразважаць: «А якой такой «выбуховой» хваляй на дрэва (на паказальніку напісана «Био-туалет») загнала хлапца? Што ён там робіць?»

Адказы на гэтыя пытанні — сямья розныя. **Спадар Іван Сіманяк з Пастаў**, у прыватнасці, піша:

*Ці хацеў таго, ці не —
Настае хвілінка,
Што і цар не абміне
Пэўнае кабіны.*

*А калі туды чарга?
Верхалаз мясцовы —
Чалавек-павук, Тарзан
Пойдзе па галовах!*

Альбо па дрэвах, як слухна заўважае **спадар Кісель з Мінска**:

*Сёмы ўказальнік
Хлопец сустракае!
Ён маленькі домік
З раніцы шукае,
А яго й з узвышша
Убачыць тут не выйшла!
Гора!*

Пра яго ж — і **спадарыні Соф'я Кусянкава з Рагачоўшчыны** ды **Любоў Чыгрынава з Мінска**:

*Свята ішло, —
Каб лепш — не трэба!
Ды узнікла тут патрэба...
Самы б час яе спраўляць,
Ды сарціра — не відаць.
Заклапочаны дзяцюк
Па вярочы ўзлез на сук,
Адшукаў арыенцір:
«Шыльда» — ёсць.
А дзе ж сарцір?*

Разам з героем здымка пытаецца пра гэта першая з жанчын. Не разумее і другая:

*Камунгасаўскі начальнік
Прычліў быў указальнік
І як быццам кагадзе...
Прыбіральня толькі дзе?*

Трэба разумець, як у анекдотце: «Саша, паабяцяй, што ажэнішся з Машай». — «Паабяцяць — магу, але жаніцца — не...» Вось і камунальнікам трэба было дзейнасць сваю паказаць, а потым...

Праблема, карацей, з гэтымі прыбіральнямі: яна даўно і ўсім аскому нагнала. Таму — «пункцірам» — некалькі прыкладаў. Выпуск навін: «Сёння нашы касманаўты, — расказвае дыктар, — ужо тройчы выходзілі ў адкрыты космас. І зноў з-за паломкі ўнітаза!». Дыялог у парку: «Скажыце, а дзе тут прыбіральня?» — «Азірніцеся!» А дзе тут не прыбіральня? Мужчына ў краме цыгарэты купіў, ад касы не адышоў, а ўжо смаліць... Прадавачкі яму: «Ды майце ж сумленне: тут не кураць!» Ён у адказ: «А чаму?.. Я ж у вас цыгарэты купляў...» — «Ну, у такім разе мы туалетную паперу вам не прададзім». Пра яе — аб'ява ў прыбіральні: «Калі ласка, карыстайцеся ёршыкам!» Унізе прыпіска: «А можна паперы? Бо ёршыкам дужа балюча».

І гэта было б смешна, як той казаў, калі б не было сумна.

А зрэшты, мы адхіліліся ад абранага курсу — варта вярнуцца назад, да пакінутага на дрэве хлапца, бо там, паводле **спадара Віктара Сабалеўскага з Узды**, *Турбазу сёння шум запойніў:
Атрад шугае за атрадам.
Вось толькі...
Дзе б знайсці «шпакоўню»?
Казалі, ёсць —*

за далягядам...

І адшукаць яе, трэба разумець, — з «праважатым», пра якога піша **спадарыня Валянціна Гудачкова з Жыткавічаў**:

*Узбраўся Ясь высока...
Ды каб меў яшчэ і бінокуляр,
Мо б убачыў, небарак,
Той дамок, дзе можна...
Ну, вы здагадаліся, бо сітуацыя, як ні круці, жыццёвая:
Фота выклаў нам Кляшчук,
І не на пацеху:
Шмат хто быў*

як той хлапчук...

*Шчыра: не да смеху, —
прызнаецца **спадар Валерый Гаўрыш з Чавусаў**.*

Ён жа, дарэчы, прыгадвае, як аднойчы на вакзале мужчына ў прыбіральню ляцеў. «Дарогу, таварышы!», — прасіўся здалёк. Патузаў ручку адной кабіны — занятая; «Таварышы!» — патузаў ручку другой. Да трэцяй — з нецярпеннем: «Тава... Не... Не таварышы...»

І гэта ж — некалі даўно: тады яшчэ бясплатныя прыбіральні былі, не тое што цяпер, — заўважае **спадар Валерый**.

З таго ж канверта дыялог: «Я свой бізнес пачынаў з нуля», — хваліцца адзін з новых беларусаў. — «А я — з двух...» — «Гэта як?» — «Адкрыў платны туалет». І сапраўды — дзверы ў абсалютнай большасці вакзальных «дамкоў» цяпер пад «аховай» грозных цёткаў: не заплаціш — не праскочыш. Адкуль:

*Па кішэнях рынак б'е —
Прыбіральні платныя.
Калі грошай не стае,
Учынкі адэкватныя?*

Ды ні ў якім разе, як лічыць **спадарыня Раіса Васільева з Гомеля!**

*Туалет, як бачна, — злева...
Ясь — вісіць чамусьці справа?
Хто яго загнаў на дрэва,
Калі ўнізе робяць «справу»?*
Для іх, васьм гэтаў спраў, асабліва падчас вялікіх свят (мае рацыю **спадар Гаўрыш!**), біятуалеты — разумнае выйсце:

*Ну вось, прагрэс ужо і ў нас:
З'явіўся біяунітаз.*

*Як ёсць патрэба — дуй туды...
Ды толькі выйшла як заўжды:
Знайсі з ім прыбіральню —
Занятак экстрэмальны!*

Мяркуючы па здымку, і сапраўды. Але ж асобныя чытачы (і та ж **спадарыня Раіса Васільева**) бачаць не толькі тое, што ў кадры, але і тое, што за ім:

*Янак раз пашуткаваў:
«Пад хмары»
«Шыльду» ўмацаваў...
Не знайшоўшы туалета,
Гараваў і той, і гэты...
І ў адказ пахартвала,
На дрэва Яначку загналі:
Пакутаў іншым*

*хай не зычыць,
Хай сам павые,
як прыспічыць.*

...А зрэшты, што мы ўвесь час пра зямное, пра самае прازیснае? Час адарвацца ад яго, сігануць угору! Ну хоць бы з той жа **спадарыняй Чыгрынавай**, якая малюе цэлую карціну — не алеем, дык словам:

*Пасля чаркі неяк Дзіму
Захацелася экстрэму.
На сасну — як бач, залез!
І, напэўна б, неяк слез,
Але зніў і цішжом
Трасе жонка кулаком:
«Порткі вымажаш смалой —
Дык умыецца крывёй!»*

Палохае, вядома ж! Хоць пры сённяшніх цэнах і портак шкада. А між тым іх можна захаваць чыстымі (і ад смалы таксама), калі, паводле **сужэнцаў Астроўскіх з Мінска**, да лобга «ўзыходжання» рыхтавацца загадзя:

*Не іначай — думаў Федзя
Ісці ў пушчу на мядзведзя...
Касалапых не відаць? —
Трэніруецца ўцякаць.*

Прычым — не толькі ад звяр'я, на думку **спадарыні Гудачковай**, *Год даймала хлапца дума:
Дзе б падзецца мне ад плуму,
Ад натоўпу, мітусні?
Мо на дрэве абжывуся?..
Прыбіральня? Абыдуся!
Абы толькі ў цішыні!*

Для гараджан прага яе цалкам зразумелая:

*Хочам быць бліжэй да неба,
Марым мы аб вышыні.
Ды штодзённыя патрэбы
Нас трымаюць на зямлі.*

Грэх не згадзіцца са **спадаром Мікалаем Старых з Гомеля!** Як і з **мінчанамі Астроўскімі**:

*Дваццаць першы век шалёны:
Не злічыць атракцыёнаў —
Для дарослых, для дзяцей...
Рызыкуйма!
Усё часцей:
Лезем к небу і ў воды...
А вылазім... не заўсёды.*

Таму перш чым «лезці», калі ласка, давайце падумаем. І папросім аб гэтым блізкіх: Бог, як вы помніце, сцеражэ сцеражонага.

...Што да папярэдняга здымка — на ім, нагадаем, былі два сімпатычныя дзядзькі на мосціку, абвешаныя замкамі (гл. «Звязда» ад 15 чэрвеня), — то, паводле вялікага чытацкага журы, найлепшыя радкі пра іх напісалі **спадарыні Валянціна Гудачкова з Жыткавічаў**, **Соф'я Кусянкава з Рагачоўшчыны**, **Сафія Міцкевіч з Валожыншчыны** і **Войцік з Бабруйска**, **спадары Віктар Сабалеўскі з Узды**, **Мікола Кісель і сужэнцы Астроўскія з Мінска**, **Анатоль Кашэвіч з Лепельшчыны**...

«Ды што там — малайцы ўсе!» — прыйшло да высновы маленькае рэдакцыйнае журы і самым удамым прызнала подпіс **спадарыні Войцік** («Вешай ты хоць сто замкоў, — Зводзяць дзеўкі мужыкоў!»). А таму прыз у выглядзе падпісі на дарагу сэрцам «Звязду» накіроўваецца ў Бабруйск.

Хочаце, каб газета прыходзіла і да вас? Не пытанне, як той казаў: выпісвайце — на паўгоддзе, на квартал, на месяц (зробіць гэта ніколі не позна), альбо ўважліва глядзіце на новы конкурсны здымак, прыдумайце свае подпісы (можна некалькі, але не больш чым па восем радкоў) і дасылайце ў рэдакцыю. Шанс на перамогу ёсць у кожнага.

Валянціна ДОУНАР.
dounar@zviazda.by

Замест пасляслоўя.
Тэма прыбіральняў і праўда нагнала аскому. Але...

Да знаёмца неяк госця прыезджала — са Швецыі. Даўгавата была: разам хадзілі па тэатрах, музеях, ездзілі на экскурсіі па нашых гарадах, вёсках і нават вёсках...

Адна з выскоў, якую перад ад'ездам зрабіла шведка: «Вашы мужчыны зусім не любяць вашых жанчын» (У тых ад нечаканасці мову заняла!), бо калі б любілі, — прадоўжыла госця, — то ніколі б не змусілі хадзіць па патрэбе туды, куды яны ходзяць».

Адкуль просьба да мужчын: калі ласачка, успомніце маленькія дамкі, у якія ходзяць вашы маці, жонка, дачушкі, паважаныя супрацоўніцы... Там нічога нельга змяніць — да лепшага? Дзякуй.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА